

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA A II-A PENALĂ

DOSAR NR. 2385/2/2013
(1022/2013)

ÎNCHEIERE

Ședința din Camera de Consiliu din: 28.03.2013

Dezbaterile au avut loc în ședință nepublică, iar potrivit art.38 al.4 din Ghidul privind relația dintre sistemul judiciar din România și mass-media, nu pot fi puse la dispoziția reprezentanților mass-media.

CONSIDERENTE,

Deliberând asupra propunerii privind luarea măsurii arestării preventive față de **inculpatul Chivari Horia Ioan**, constată următoarele:

Prin propunerea înregistrată pe rolul acestei instanțe, la data de 28.03.2013, Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a solicitat să se dispună arestarea preventivă a **inculpatului Chivari Horia Ioan**, pe o perioadă de 29 de zile, începând cu data de 28.03.2013 până la data de 25.04.2013, inclusiv.

În susținerea propunerii, s-a arătat că prin rezoluția din 22.03.2013, ora 10:00, emisă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de Combatere a Corupției s-a dispus în prezenta cauză începerea urmăririi penale față de inculpatul CHIVARI HORIA IOAN sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, faptă prev. și ped. de art. 257 alin.1 C.pen raportat la art. 6 din Legea 78/2000.

De asemenea, s-a precizat că prin **ordonanța 62/P/2013 din data de 27.03.2013**, s-a dispus luarea măsurii preventive a reținerii față de CHIVARI HORIA IOAN, pe o durată de 24 ore, începând cu data de 27.03.2013, ora 22:35, și până la data de 28.03.2013, ora 22:35, iar **prin ordonanța din 27.03.2013, ora 22.20**, a fost pusă în mișcare acțiunea penală, împotriva inculpatului Chivari Horia Ioan, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, faptă prev. și ped. de art.257 alin.1 Cod penal raportat la art.6 din Legea 78/2000.

.....
La dosarul cauzei a fost atașat dosarul de urmărire penală nr. 62/P/2013 al PÎCCJ – DNA (1 volum) și un număr de 13 suportți optici, în original.

În vederea soluționării propunerii de arestare preventivă, judecătorul a procedat la ascultarea nemijlocită a inculpatului Chivari Horia Ioan, a cărei declarație a fost consemnată și atașată la dosar.

Analizând materialul probator administrat în cauză, judecătorul constată că nu sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru a se dispune luarea măsurii arestării preventive față de inculpatul din prezenta cauză.

Aceste condiții impuse cumulativ de legiuitor sunt:

- să existe inculpat în cauză în sensul art. 23 C.proc.pen., adică o urmărire penală începută și să fie pusă în mișcare acțiunea penală;
- să existe potrivit art. 148 alin. 1 C.proc.pen. raportat la art. 143 alin. 1 C.proc.pen. probe sau indicii temeinice că inculpatul a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, iar pentru sancționarea acesteia legea să prevadă, conform art.136 alin. 1 raportat la art. 136 alin. 6 C.proc.pen., pedeapsa detențiunii pe viață sau a închisorii;
- să existe unul din cazurile prevăzute de art. 148 alin. 1 lit. a-f C.proc.pen.;
- realizarea scopului prevăzut de art. 136 alin. 1 C.proc.pen. (buna desfășurare a procesului penal) să poată avea loc **numai** prin luarea măsurii arestării preventive, conform criteriilor prevăzute de art. 136 alin. 8 C.proc.pen.

Astfel, prin **rezoluția din 22.03.2013, ora 10:00** s-a dispus începerea urmăririi penale față de **CHIVARI HORIA IOAN, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, faptă prev. și ped. de art. 257 alin.1 C.pen raportat la art. 6 din Legea 78/2000.**

Prin ordonanța din 27.03.2013, ora 22:20, s-a dispus **punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva inculpatului Chivari Horia Ioan**, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, faptă prev. și ped. de art. 257 alin.1 C.pen raportat la art. 6 din Legea 78/2000....

Prin **ordonanța 62/P/2013 din data de 27.03.2013 s-a dispus reținerea inculpatului CHIVARI HORIA IOAN** pentru o perioadă de 24 de ore începând cu data de 27.03.2013 ora 22:35 până la data de 28.03.2013 ora 22:35.

Referitor la **probele și indiciile temeinice** că inculpatul Chivari Horia Ioan a săvârșit fapta de care este învinuit, judecătorul amintește că acestea au înțelesul prevăzut de art. 63 alin. 1 C.proc.pen., respectiv art. 68 indice 1 C.proc.pen., adică elemente de fapt sau date din care rezultă presupunerea rezonabilă că persoana față de care se efectuează acte de urmărire penală a săvârșit fapta.

Acestor noțiuni din dreptul intern le corespunzându-le sintagma de *motive verosimile* folosită de art. 5 pct. 1 lit. c din CEDO, direct aplicabilă în dreptul intern în temeiul art. 20 raportat la art. 11 alin. 2 din Constituție.

Această sintagmă a primit în jurisprudența CEDO semnificația de existență a unor fapte sau informații de natură a convinge un observator obiectiv că persoana a comis o infracțiune (cauza *Fox, Campbell și Hartley c. Regatului Unit*) fără a fi necesar ca la momentul luării măsurii arestării preventive să existe probe suficiente pentru a se putea formula o acuzare completă (cauza *Murray c. Regatului Unit*).

În prezenta cauză există indicii temeinice care sunt în măsură să determine o presupunere rezonabilă în sensul comiterii de către inculpat a infracțiunii de trafic de influență pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani, de care este învinuit, rezultând din: denunțul numitului VG din data de 01.03.2013; denunțul numitei VS din data de 01.03.2013; declarațiile martorului VG din datele de 12.03.2013 și 25.03.2013; declarațiile martorului VS din datele de 13.03.2013 și 25.03.2013; declarațiile martorului GN din datele de 01.03.2013 și 25.03.2013; note de redare a convorbirilor telefonice și a celor purtate în mediul ambiental de inc. Chivari Horia Ioan; dar și din declarațiile de recunoaștere a faptei date de inculpatul Chivari Horia Ioan.

Astfel, din mijloacele de probă amintite rezultă că numita VS a sesizat Direcția Națională Anticorupție prin formularea unui denunț împotriva numitului **Chivari Horia Ioan**.

Din cuprinsul acestui denunț rezultă că în luna iulie 2011 inculpatul Horia Chivari i-a pretins suma de **7.000 de euro** lăsând să se creadă că prin influența pe care o are asupra magistratului GO, judecător investit cu soluționarea dosarului penal în care fiul numitei VS, numitul GN, era judecat pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de minori, poate obține pronunțarea unei pedepse cu suspendarea condiționată.

Potrivit declarațiilor numitei VS, la urmărire penală fiul său a fost asistat de avocatul SA care, după sesizarea instanței de judecată a renunțat la contractul de asistență întrucât era convins că GN va fi condamnat și „*nu poate face nimic să-l ajute*”, împrejurare confirmată de mențiunile inserate în practica sentinței penale ...unde s-a consemnat că avocatul SA a depus la dosarul cauzei o declarație potrivit căreia renunță la mandatul de asistență juridică, ca urmare a neachitării contravalorii onorariului.

Astfel, denunțătoarea VS a apelat la serviciile avocatului Chivari Horia Ioan, însă numai după ce a primit asigurări din partea acestuia că judecătorul care judeca fondul cauzei „*este băiat bun și că ia bani*”.

Atât potrivit declarațiilor martorei VS și martorului VG, dar și declarațiilor inculpatului Chivari Horia Ioan, înaintea ședinței de judecată, cei doi martori s-au întâlnit cu inculpatul în fața sediului Tribunalului Bihor, ocazie cu care acesta din urmă le-a relatat **că a discutat cu judecătorul GO**, iar acesta i-a spus că pentru punerea în libertate a lui GN este necesar ca toți inculpații să recunoască săvârșirea faptelor, mesaj transmis mai departe de martora VS atât fiului său, cât și celorlalți trei inculpați.

În acest context, la termenul de judecată din data de 14.07.2011, cei patru inculpați, toți asistați de inculpatul Chivari Horia Ioan - au învederat instanței de judecată că înțeleg să beneficieze de dispozițiile art. 320¹ C.p.p. privind procedura simplificată, motiv pentru care s-a trecut la judecarea pe fond a cauzei.

După finalizarea ședinței de judecată, martorii VS, VG și Chivari Horia Ioan s-au deplasat într-un bar situat la subsolul unei clădiri din apropierea tribunalului, unde cel din urmă le-a spus că „*trebuie să meargă să vorbească cu*

judcătorul, să vadă cât îi costă". A revenit după aproximativ 20 de minute și le-a comunicat că judecătorul solicită **8.000 euro** pentru toți cei patru inculpați. VS s-a arătat nemulțumită, apreciind ca fiind prea mare suma de bani pretinsă, în final înțelegându-se la **7.000 euro**, respectiv **3.500 euro** la acel moment și diferența ulterior.

Atât din declarațiile celor doi martori, cât și din declarațiile inculpatului rezultă că inculpatul Chivari Horia Ioan a fost de acord, a primit suma de 3.500 euro, imediat părăsind din nou localul cu motivația că merge să dea banii judecătorului. La scurt timp s-a întors și le-a comunicat celor doi că magistratul a primit banii și că „**se rezolvă**”.

Prin sentința penală ... numitul GN a fost condamnat pentru săvârșirea a patru infracțiuni la o pedeapsă rezultantă de 3 ani închisoare, pedeapsă pentru care s-a dispus suspendarea condiționată sub supraveghere pentru un termen de 6 ani.

Împotriva acestei sentințe a formulat apel D.I.I.C.O.T. – Serviciul Teritorial Oradea criticând hotărârea ca fiind nelegală întrucât prima instanță a omis citarea victimelor traficului de persoane și nu a asigurat asistența juridică obligatorie a acestora, iar cu privire la individualizarea pedepselor aplicate s-a apreciat că este necesar a fi înlăturat beneficiul suspendării.

Curtea de Apel Oradea a admis apelul formulat de Parchet, a desființat sentința atacată și a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță.

În rejudecare, Tribunalul Bihor a dispus condamnarea numitului GN la o pedeapsă rezultantă de 5 ani închisoare cu executare, sentință apelată de inculpatul GN, la acest moment dosarul aflându-se pe rolul Curții de Apel Oradea, ...rezultând că și la acel moment asistența juridică era asigurată de inculpatul Chivari Horia Ioan, în calitate de apărător ales.)

În acest context, numiții VS și VG, nemulțumiți de faptul că deși au remis o sumă de bani pentru ca GN să nu fie condamnat cu executare totuși rezultatele sunt altele, au inițiat demersurile de restituire a sumei de 7.000 euro de către Chivari Horia Ioan, el fiind persoana care i-a solicitat și primit.

Aspectele prezentate anterior sunt confirmate de conținutul convorbirii purtată în mediu ambiental (**în incinta Curții de Apel Oradea**) la data de 12.03.2013, între Chivari Horia Ioan și VG.

.....
Ulterior, la data de 21.03.2013 a avut loc o nouă convorbire între inculpatul **Chivari Horia Ioan** și VS și VG, ocazie cu care inculpatul le-a învederat din nou interlocutorilor că cei 7.000 euro au fost dați „**la judecător**” acesta fiind persoana cu care trebuie să discute întrucât el (inculpatul) „**nu a băgat în buzunar nici cinci bani**”.

Inculpatul Chivari Horia Ioan recunoaște săvârșirea faptei, confirmând și împrejurările de fapt ce rezultă din declarațiile martorilor audiați în cauză, dar și din conținutul convorbirilor telefonice legal interceptate, precum și al convorbirii purtate în mediul ambiental la data de 12.03.2013.

În plus față de cele reținute deja, inculpatul a mai relatat că banii primiți au fost dați judecătorului GO și că la data de 27.03.2013 a participat la o întâlnire

cu judecătorul GO în incinta Tribunalului Bihor. Cu această ocazie i-a transmis că are probleme cu soții V care solicită restituirea banilor dați, întrucât GN a fost condamnat în rejudecare la o pedeapsă privativă de libertate, iar judecătorul i-ar fi spus că se poate rezolva la Curtea de Apel Oradea și în plus hotărârea lui este legală. Pe parcursul discuției judecătorul GO i-ar fi atras atenția *să avem grijă unde discutăm întrucât „ne ascultă D.N.A.”*.

Dincolo de împrejurările susținute de către inculpat în sensul dării de mită către judecătorul GO, care reprezintă aspecte pe care ancheta penală urmează să le lămurească, este de necontestat că există indicii temeinice care să fundamenteze presupunerea rezonabilă că inculpatul Chivari Horia Ioan a săvârșit infracțiunea de trafic de influență, urmând ca în funcție de rezultatul cercetărilor să se aprecieze asupra încadrării juridice a faptei, în cazul în care cele susținute de către inculpat cu privire la mituirea magistratului se confirmă.

Așadar, din declarațiile inculpatului, dar și din probele administrate până în acest moment în cauză rezultă existența indiciilor temeinice care să determine presupunerea rezonabilă că inculpatul a săvârșit fapta de care este învinuit, însă judecătorul **apreciază că lăsarea lui în libertate nu prezintă pericol concret pentru ordinea publică, iar privarea de libertate a inculpatului prin raportare la criteriile prevăzute de art. 136 alin. 8 C.p.p. nu este necesară pentru a asigura buna desfășurare a procesului penal.**

Astfel, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului se admite că anumite infracțiuni, prin gravitatea lor și prin reacția publică la săvârșirea lor, pot da naștere unui pericol pentru ordinea publică ce ar putea să justifice arestarea preventivă cel puțin pentru o perioadă de timp.

Pe de altă parte, însă, acest motiv al protecției ordinii publice nu poate fi considerat pertinent și suficient decât dacă se bazează pe fapte de natură să demonstreze că eliberarea sau lăsarea persoanei în libertate ar crea un pericol **real** pentru ordinea publică. Instanța trebuie, deci, să justifice în termeni concreți prin ce se manifestă acea atingere a ordinii publice (*cauza Dumont-Maliverg c. Franței*).

Judecătorul apreciază că nu există probe că lăsarea în libertate a inculpatului Chivari Horia Ioan prezintă pericol concret pentru ordinea publică pentru următoarele argumente:

Este adevărat că drept urmare a derulării activității infracționale a inculpatului Chivari Horia Ioan în virtutea profesiei pe care o exercită, cea de avocat în cadrul Baroului Bihor, s-a adus atingere nu numai imaginii sistemului judiciar, dar și credibilității acestuia, creând impresia că prin oferirea unor sume de bani se poate obține o sentință favorabilă, în orice condiții și indiferent de gravitatea faptelor săvârșite.

La fel de adevărat este că natura și gravitatea faptei săvârșite trebuie avute în vedere la stabilirea existenței sau nu a unui pericol concret pentru ordinea publică pe care l-ar prezenta lăsarea în libertate a inculpatului.

Pe de altă parte, deși activitatea ilicită a fost adusă la cunoștința organelor judiciare în martie 2013, nu trebuie făcut abstracție de faptul că această conduită necorespunzătoare a inculpatului **a avut loc în iulie 2011**.

Totodată, judecătorul nu poate face abstracție de circumstanțele personale ale inculpatului **în vârstă de 60 de ani, cu o familie organizată, persoană integrată social și cu un domiciliu stabil**. Judecătorul nu va reține în favoarea inculpatului lipsa antecedentelor penale, având în vedere că inculpatul exercita profesia de avocat.

Dar cel mai important este faptul că încă de la prima declarație inculpatul Chivari Horia Ioan **a colaborat cu organele judiciare** și a dat declarații ample legate de demersurile sale ilicite. Mai mult decât atât, potrivit procesului verbal din data de 27.03.2013 (fila 150) inculpatul Chivari Horia Ioan **a acceptat să poarte aparatura tehnică necesară** pentru înregistrarea audio a discuțiilor purtate în mediul ambiental de către inculpat și judecătorul GO, de unde rezultă disponibilitatea sa de a colabora cu organele judiciare. Împrejurarea că din conținutul convorbirii înregistrate (filele 151-152 DUP) nu ar fi rezultat - în opinia procurorului de caz - indicii cu privire la darea de mită către magistratul menționat nu poate anula atitudinea de cooperare pe care a avut-o inculpatul Chivari Horia Ioan față de organele judiciare.

De altfel, potrivit art. 5 pct. 1 lit. c CEDO, judecătorul este obligat să analizeze - fie la cererea inculpatului, fie din oficiu - **și posibilitatea luării unor măsuri alternative** pentru a asigura prezentarea persoanei la proces (*cauza Vrancev c. Serbiei; cauza Lelievre c. Belgiei*) și numai dacă acestea nu se justifică în cazul concret să se procedeze la luarea măsurii preventive privative de libertate. Astfel, principiul general în această materie stabilit de CEDO în hotărârea *Wemhoff c. Germaniei* statuează că **detenția preventivă trebuie să aibă un caracter excepțional**, starea de libertate fiind starea normală.

Măsura privativă de libertate trebuie să fie și **necesară** în circumstanțele specifice ale cauzei; detenția unei persoane este atât de gravă încât este justificată numai în ultimă instanță atunci când alte măsuri, mai puțin severe, au fost analizate și s-a considerat că sunt insuficiente pentru a proteja interesul public sau cel individual.

Prin urmare, judecătorul apreciază că presupunerea rezonabilă că inculpatul a săvârșit fapta de trafic de influență acum un an și jumătate, traficându-și influența (pretinsă sau reală) asupra magistratului GO pentru a obține o soluție favorabilă pentru inculpatul a cărui asistență juridică o asigura **nu poate să justifica prin ea însăși privarea de libertate a inculpatului**, neputând argumenta suficient existența pericolului pe care l-ar prezenta lăsarea sa în libertate, atâta timp cât această măsură preventivă, care trebuie luată cu caracter excepțional, **nu este necesară pentru buna desfășurare a procesului penal**, inculpatul recunoscând săvârșirea faptei, dând declarații ample cu privire la modul în care a acționat, având un domiciliu stabil și neexistând date din care să rezulte că ar putea împiedica buna desfășurare a procesului penal dacă s-ar afla în stare de libertate.

În acest context, măsura privării de libertate a inculpatului ar prezenta caracter nerezonabil prin raportare la circumstanțele reale ale faptei și personale ale acestuia și la interesul public ocrotit.

Pe cale de consecință, având în vedere că există indicii temeinice în sensul art. 143 C.p.p. că inculpatul a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală și pentru a asigura buna desfășurare a procesului penal, judecătorul urmează ca în baza art. 149 ind. 1 alin. 9 C.proc.pen. raportat la art. 143 C.proc.pen. și art. 148 alin. 1 lit. f C.proc.pen. să respingă propunerea Pachetului de pe lângă ÎCCJ-DNA de luare a măsurii arestării preventive a inculpatului, iar în baza art. 149 ind. 1 alin. 12 C.proc.pen. raportat la art. 146 alin. 11 indice 1 C.proc.pen. și art. 145 indice 1 C.proc.pen. să ia față de inculpatul Chivari Horia Ioan măsura obligării de a nu părăsi țara pe o durată de 30 de zile de la data de 28.03.2013 la data de 26.04.2013 inclusiv.

În baza art. 145 indice 1 alin. 2 C.proc.pen. raportat la art. 145 alin. 1 ind. 1 C.proc.pen., pe durata măsurii obligării de a nu părăsi țara inculpatul va trebui să respecte următoarele obligații:

- a) să se prezinte la organele judiciare ori de câte ori este chemat;
- b) să se prezinte la organul de poliție desemnat cu supravegherea de instanță, conform programului de supraveghere întocmit de organul de poliție sau ori de câte ori este chemat;
- c) să nu își schimbe locuința fără încuviințarea organului judiciar care a dispus măsura;
- d) să nu dețină, să nu folosească și să nu poarte nicio categorie de arme.

În baza art. 145 indice 1 alin. 2 C.proc.pen. raportat la art. 145 alin. 1 indice 2 lit. c și f C.p.p. va impune inculpatului ca pe durata măsurii obligării de a nu părăsi țara să nu comunice direct sau indirect cu martorii din cauză și să nu exercite profesia de avocat.

În baza art. 145 indice 1 alin. 2 C.proc.pen. raportat la art. 145 alin. 2 indice 2 C.proc.pen. va atrage atenția inculpatului că în caz de încălcare cu rea credință a obligațiilor impuse mai sus, se poate lua față de el măsura arestării preventive.

În baza art. 192 al.3 C.proc.pen. cheltuielile judiciare avansate de stat vor rămâne în sarcina acestuia

DISPOZITIV:

În baza art. 149 ind. 1 alin. 9 C.proc.pen. raportat la art. 143 C.proc.pen. și art. 148 alin. 1 lit. f C.proc.pen. respinge propunerea Pachetului de pe lângă ÎCCJ-DNA.

În baza art. 149 ind. 1 alin. 12 C.proc.pen. raportat la art. 146 alin. 11 indice 1 C.proc.pen. și art. 145 indice 1 C.proc.pen. ia față de inculpatul Chivari Horia Ioan, măsura obligării de a nu părăsi țara pe o durată de 30 de zile de la data de 28.03.2013 la data de 26.04.2013 inclusiv.

Dispune punerea de îndată în libertate a inculpatului, dacă nu este arestat sau deținut în altă cauză.

În baza art. 145 indice 1 alin. 2 C.proc.pen. raportat la art. 145 alin. 1 ind. 1 C.proc.pen., pe durata măsurii obligării de a nu părăsi țara inculpatul trebuie să respecte următoarele obligații:

- a) să se prezinte la organele judiciare ori de câte ori este chemat;
- b) să se prezinte la organul de poliție desemnat cu supravegherea de instanță, conform programului de supraveghere întocmit de organul de poliție sau ori de câte ori este chemat;
- c) să nu își schimbe locuința fără încuviințarea organului judiciar care a dispus măsura;
- d) să nu dețină, să nu folosească și să nu poarte nicio categorie de arme.

În baza art. 145 indice 1 alin. 2 C.proc.pen. raportat la art. 145 alin. 1 indice 2 lit. c și f C.p.p. impune inculpatului ca pe durata măsurii obligării de a nu părăsi țara să nu comunice direct sau indirect cu martorii din cauză și să nu exercite profesia de avocat.

În baza art. 145 indice 1 alin. 2 C.proc.pen. raportat la art. 145 alin. 2 indice 2 C.proc.pen. atrage atenția inculpatului că în caz de încălcare cu rea credință a obligațiilor impuse mai sus, se poate lua față de el măsura arestării preventive.

Copia prezentei încheieri se comunică inculpatului, secției de poliție în a cărei rază teritorială locuiește acesta, jandarmeriei, poliției comunitare, organelor competente să elibereze pașaportul, organelor de frontieră, precum și altor instituții, în vederea asigurării respectării obligațiilor care îi revin.

În baza art. 192 al.3 C.proc.pen. cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Cu recurs în termen de 24 de ore de la pronunțare.

Pronunțată în ședință publică azi, 28.03.2013, ora 14.15.